

Наукова бібліотека
Одеського університету
І. І. Мечникова

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІШЕННЯМ ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ НА ДОШКУ ПОШАНИ ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ» ЗАНОСЯТЬСЯ:

група філологів IV курсу, що працюють у першому відділенні Кіровської птахофабрики Комінтернівського району (керівники Р. А. Личковський та М. П. Бугайцов);

група біологів IV курсу, що працюють у с. Свердлово Комінтернівського району (керівник Д. Д. Герасименко);

I курс істфаку, що працює у колгоспі ім. Шорса Комінтернівського району (керівник В. Н. Станко);

В. Генова та В. Безкровна — студенти фізичного факультету, що працюють у Дослідному господарстві Овідіопольського району;

С. Бабій, Н. Бондаренко, Надія та Любов Запорожець — студенти факультету РГФ, що працюють у колгоспі «50 років Жовтня» Овідіопольського району;

В. Валавін та Є. Чечкеєв — студенти I курсу філологічного факультету, що працюють у колгоспі ім. Благоева Іванівського району.

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордену Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

РІК ВИДАННЯ XXXVIII

№ 28 (1086)

26 ВЕРЕСНЯ

1972 р.

Ціна 2 коп.

НАПЕРЕДОДНІ ЗВІТІВ

Звіти й вибори завжди були подією великого значення в житті комсомолу. Звітньо-виборні збори в комсомольських групах, що мають відбутись на курсах та факультетах, підведуть підсумки того, що зроблено комсомольськими організаціями по втіленню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС та XVI з'їзду ВЛКСМ. Теперішні звіти й вибори — це своєрідний звіт комсомолу перед партією, її Центральним Комітетом про те, як конкретно бере участь комсомол у вирішенні проблем комуністичного виховання молоді. Комсомольці підводять підсумки роботи за рік, визначають завдання надалі, обирають новий склад бюро. Одним з критеріїв оцінки діяльності комсомольської організації повинна стати ступінь її впливу на кожного комсомольця, на формування в нього високих політичних і моральних якостей, активності.

Звітньо-виборні збори повинні проаналізувати стан успішності й дисципліни в комсомольських організаціях, визначити конкретні заходи по посиленню марксистсько-ленінського гарту студентів-комсомольців, вихованню молоді в дусі комуністичної переконаності, радянського патріотизму й інтернаціоналізму.

День звітньо-виборних зборів, напружений, насичений повсякденними справами й турботами — це день свята. Рівень проведення зборів, активність комсомольців багато в чому визначають подальше життя організації. Робота по підготовці звітньо-виборних зборів в групі, на курсі чи на факультеті — велика й відповідальна, це серйозний екзамін діловитості й організованості комсомольських бюро факультетів, екзамін на зрілість комсомольського активу.

Звіти й вибори, що мають відбутись, пройдуть під знаком мобілізації комсомольців й молоді університету на успішне виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, підготовки гідної зустрічі 50-річчя утворення СРСР.

В. ШИБУНЯЄВ, заступник секретаря комітету комсомолу університету.

ПРАЦЮЄМО СУМЛІННО

Не той врожай, що на полях, а той врожай, що у засіках, — говорять в народі. Наші студенти, які допомагають трудівникам села у збиранні врожаю, добре усвідомили це, працюють сумлінно, старanno, бо знають, що від них залежить сьогодні багато, дуже багато.

А врожай кукурудзи, соняшника, овочів, бахчевих, винограду, тобто тих культур, які «на совісті» добровільних помічників хліборобів — на неозорих ланах Одещини, його слід зібрати швидко, без втрат.

...Запам'яталася одна розмова під час мандрівок по ланах, ґрунтових дорогах районів, де працюють студенти. Вона відбулась з фізиками на величезних плантаціях помідорів Дослідного господарства Овідіопольського району. Як завжди, нас обступили враз, жваво цікавилися справами в університеті, новинами життями. Коли ми повідомили, що місто із-за дощу переживає труднощі із постачанням овочами, дівчата з гордістю повідомили:

— А ми сьогодні відправляємо машини прямо з поля у магазини.

Керівник Л. Г. Прокопович задоволений роботою хлопців та дівчат.

— Норму роблять за півдня. А вона чимала. На жаль, сьогодні ми могли б зібрати значно більше овочів, та немає ящиків. Поламаних скільки завгодно, їх забирають на ремонт.

Приємно було чути, що все гаразд, що у фізиків є значні успіхи, настрий бадьорий. Л. Г. Прокопович з охотою назвав передовиків змагання. Це дві Віри

— Генова та Безкровна, а також Делятінська, Гандопа, Решетник.

...Осінь простягає довгі золоті павутинки. У повітрі якась мливіна, яка буває тільки в осінні, теплі дні, останні дні вересня, у золоту пору «бабиного літа». Чому цю пору так називають? Може, тому, що осіння теплина найдорожча, найвідчутніша у передчутті холодних дощів, перших морозів? А, може, тому, що це пора материнської щирості природи, яка віддає свої плоди, готуючись до нового циклу самовідтворення?..

Дівчата-біологи на винограднику радгоспу «Чорноморець» впевненими рухами звільняють кущі від щедрого врожаю, швидко просуваються уперед. На полі — самі дівчата. Іхньою роботою задоволені й керівники І. Г. Гурський, В. П. Микитюк, Н. О. Титаренко й робітники радгоспу. Дівчата завзято змагаються. Відмінно працюють Наталка Дубчак, Валентина Ревун, Ганна Савлук, Галина Колеснікова. Вони — найкращі. Дівчата повністю згодні з тим, що список можна продовжити.

Все більше повних корзин з'являється край поля. Виноград смачний, солодкий, гарний. Одні погано: повну корзину важко вивести.

— А де ж ваші хлопці? — питаємо. Дівчата посміхаються таємниче. Відчувається, що тут щось не так. Й справді, хлопців не видно. Нарешті, хтось не витримує:

— Вони загорають...
— ?

Закінчення на 4-й стор.

Секретар комітету комсомолу В. Матковський цікавиться справами своїх комсомольців. Короткий перепопчик. Фото К. ЧЕЧКІНОІ.

В СОЮЗІ НЕЗЛАМНИМ
Газета БДУ розповідає

про життя братського університету

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТОРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЕТА КОМСОМОЛА, ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦЮНАГА ЧЫРВОНАГА СЦІГА ДЗВЯРЖАНАГА УНІВЕРСИТЕТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

Матеріали, підготовлені журналістами газети «Беларускі університэт» читайте на 2-й та 3-й сторінках.

НА ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН

В ці дні вся прогресивна громадськість світу відзначає 27-у річницю утворення Демократичної Республіки В'єтнам.

Мітинг, присвячений цій славі дній даті, відбувся і в нашому університеті. Його відкрила член парткому доцент В. Москаленко.

Понад чверть віку тому, як зачала вона, в'єтнамський народ відстоює свою незалежність. Але боротьба триває. В'єтнамський народ бореться проти американських імперіалістів.

Велику допомогу надає Радянський Союз і інші соціалістичні країни народам В'єтнаму, Лаосу, Камбоджі в їх боротьбі.

— Дозвольте в особі в'єтнамських студентів, — сказала на закінчення В. Москаленко, — поздоровити весь в'єтнамський народ з їх святом — 27-ми роковинами звільнення В'єтнаму.

Надається слово студенту четвертого курсу механіко-математичного факультету Нгуен В'єт Чату.

— Наш народ героїчно бореться, — сказав Нгуен В'єт Чат, — наносячи все нові й нові удари по американсько-сайгонській армії. З кожним днем все ширшим стає район звільнення. Агресори зазнають поразки, незважаючи на те, що кількість літаків і солдатів, призначених для варварської війни з нашою країною, значно збільшилась.

В нашій боротьбі велику підтримку надавав і надає Радянський Союз, інші соціалістичні країни і все прогресивне людство. Наш народ вдячний їм за все. Ми переконані, що при такій підтримці наша країна взмозі буде перемогти ворога.

Один за одним піднімаються на трибуну студенти соціалістичних країн, які навчаються в нашому

університеті. Слово — Миколашу Каролу — студенту з Чехословаччини.

— Від імені чехословацьких студентів, які навчаються в Одеському університеті, — сказав він, — ми поздоровляємо в'єтнамських друзів з їх святом. Чехословацький народ обурений діями американських імперіалістів. Ми бажаємо в'єтнамському народу успіхів на фронті, в праці, навчанні.

Студент третього курсу фізичного факультету з НДР Карл Шервинський від імені німецьких студентів і всього народу Німецької Демократичної Республіки висловив глибоку впевненість в тому, що в'єтнамський народ відстоїть свою справу — незалежність своєї країни.

Заступник секретаря комітету комсомолу університету Віктор Глебов, поздоровивши в'єтнамських студентів зі святом, сказав:

— Двадцять сім років майорить над Демократичною Республікою В'єтнам вільнолюбний прапор свободи. Але щасливому життю в'єтнамського народу заважають американські імперіалісти. Ось уже багато років вони руйнують країну скидаючи на їх міста й села смертоносний вантаж. Радянські студенти нашого університету приєднуються до протесту всього прогресивного людства припинити бомбардування й вивести війська з Південного В'єтнаму, Лаосу й Камбоджі.

— Ми з вами, — говорить на закінчення В. Глебов. — Радянська молодь завжди з вами, дорогі в'єтнамські друзі.

На закінчення заступник секретаря комітету комсомолу В. Шибуняєв зачитав текст резолюції мітингу.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА - ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦЮЮЧАГА ЧЫРВОНАГА СЦІГА ВЗЯРЖАНАГА
УНІВЕРСИТЭТА ІМЯ К. І. ЛЕНІНА

БІЛОРУСЬКІЙ ордена Трудового Червоного Прапора державний університет ім. В. І. Леніна був першим центром культури, науки й освіти Білорусії. Нац університет пройшов великий й славетний шлях і тепер став одним з визнаних закладів вищої освіти Радянського Союзу. За кількістю студентів він посідає одне з провідних місць серед університетів нашої країни.

Білоруський університет відіграв велику роль не тільки в підготовці, формуванні і вихованні радянської інтелігенції, але й сприяв народженню цілого ряду вузів республіки. На базі його факультетів були організовані такі крупні вищі учбові заклади як політехнічний, медичний, педагогічний інститут, інститут народногосподарства. Як найстаріший науково-дослідний заклад, університет зробив гідний внесок в організацію і становлення інститутів Академії наук БРСР і в створення республіканської бібліотеки імені В. І. Леніна.

За півсторіччя, що пройшло, університет дав країні 30 тисяч спеціалістів вищої кваліфікації — математиків, фізиків, хіміків, біологів, медиків, географів, істориків, філологів, юристів тощо, які гідно працюють на різних ділянках комуністичного судинства в нашій республіці та інших районах нашої країни. Багато вихованців університету стали видатними вченими, письменниками, викладачами, крупними партійними, державними і громадськими діячами.

В числі випускників університету лауреати Ленінських премій академік АН СРСР, академік-секретар відділення фізики і астрономії АН СРСР Л. А. Арцимович, народний поет Білорусії академік П. У. Бровка, президент АН БРСР академік Н. А. Борисевич, академік-секретар відділення фізико-математичних наук АН БРСР Ф. І. Федоров, член-кореспондент АН БРСР, професор по науковій роботі університету Л. В. Володько, академік АН БРСР, головний вчений секретар АН БРСР А. С. Махнач, член-кореспондент АН СРСР А. А. Шлик, заступник Голови Ради Міністрів БРСР Н. Л. Снешкова, заступник Голови Ради Міністрів БРСР Н. М. Мешков, секретар ЦК КПБ А. Т. Кузьмін, завідувач відділом науки та вузів ЦК КПБ А. Т. Короткевич та його заступник Є. М. Бабосов, посол Радянського Союзу у Франції П. А. Абросімов, письменники П. Трус, І. Мележ, Я. Скриган, І. Шамякін та ін.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни разом з усією країною університет йшов шляхом нового зрос-

НАРОДЖЕНИЙ ЖОВТНЕМ

ту й бурхливого розвитку. Тільки на протязі останніх років в університеті створено 7 нових факультетів і понад 30 кафедр.

Сьогодні в університеті нараховується 15 факультетів. Безпосереднє керівництво учбовим процесом здійснюють 90 кафедр, на яких працюють 1770 викладачів і наукових робітників, в тому числі 17 академіків і членів-кореспондентів АН БРСР і Академії педагогічних наук СРСР, 90 докторів наук, професорів, 515 кандидатів наук, доцентів, два Героя Соціалістичної Праці, три Герої Радянського Союзу, лауреати Ленінських та Державних премій.

Загальна кількість студентів досягла 18 тисяч. Випускники університету успішно працюють в усіх галузях народного господарства, науки та культури республіки.

В нашому університеті одержують освіту студенти різних національностей: білоруси, росіяни, українці, поляки й студенти з дружніх нам країн: Демократичної Республіки В'єтнам, Болгарської Народної Республіки, Афганістану, Республіки Куба, Малі, Венесуели, Ірану, Сомалі, Йемена, Камеруна, Танзанії, Кенії, Монгольської Народної Республіки — всього з 22 країн світу. Той факт, що в нашому університеті вчаться студенти з інших країн, достатньо красномовний. 50 років тому в Білорусії не було жодного вищого учбового закладу, і білоруські юнаки змушені були переборювати великі труднощі й їхати вчитись в інші країни. Але таких було замало. Сьогодні обставини інші. За півсторіччя відбулись великі історичні зміни в економіці, політиці, техніці, науці, освіті й культурі. Такий значний в історії людства прогрес і розквіт відбувся завдяки мудрій ленінській національній політиці, яку проводить наша Комуністична партія.

Багато робиться й для покращення матеріально-побутових умов студентів, організації їх відпочинку. В одному з мальовничих кутків Білорусії — на озері Нароч — щороку відпочивають сотні студентів.

Білоруський державний університет не тільки великий учбовий заклад, але й важливий науковий центр, де проводиться велика науково-дослідна робота. Розробляються питання історії білоруського народу, його літератури й мови, проблеми в галузі суспільних наук, фізики, математики, біології, хімії. До організації Академії Наук БРСР університет був основним в республіці науковим центром, де працювали майже всі відомі вчені республіки. В галузі природничих наук особливо цікаві дослідження проводяться на кафедрі ядерної фізики, напівпровідників, радіофізики й електроніки, спектроскопії, твердого тіла, біохімії та багатьох інших.

Основними центрами науково-дослідної роботи університету є наукові проблемні лабораторії та кафедри. В минулому році при університеті створено інститут прикладних фізичних проблем. В найближчі роки будуть організовані інститути прикладної математики, хімії, біології та гуманітарних наук.

Зміцнюються міжнародні зв'язки університету. Складена угода і підтримуються тісні наукові й куль-

турні зв'язки з закордонними вузами: з Ієнським університетом імені Ф. Шіллера (НДР), з Софійським університетом імені К. Ахридського (НРБ), з Люблянським університетом (СФРЮ) й рядом вузів Польської Народної Республіки.

Білоруський університет одним з перших прийнятий в члени Міжнародної асоціації університетів. Його заслуги одержали високу оцінку партії та уряду. Він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, Ленінською ювілейною медаллю, Почесною Грамотою ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР й ВЦРПС. Пам'ятним прапором ЦК КПБ, Президії Верховної Ради БРСР, Ради Міністрів БРСР і Білрадрпрофу. Почесними грамотами Верховної Ради Білоруської та Казахської РСР.

В своїй повсякденній роботі університет постійно одержує допомогу Центрального Комітету і Ради Міністрів БРСР. Зрозуміло, без цієї допомоги неможливий було б таке велике якісне й кількісне зростання університету, особливо, за останнє десятиріччя. Саме в це десятиріччя створена багата матеріальна база, побудований головний учбовий корпус, корпуси фізичного та хімічного факультетів, п'ять сучасних гуртожитків. В найближчі роки будуть побудовані житловий будинок, великий гуртожиток для студентів й молодих вчених. Недалеко від Мінська будуються два сучасні будинки для науково-дослідних інститутів.

Натхнений історичними рішеннями XXIV з'їзду КПРС, багатотисячний колектив університету впевнено несе прапор передової радянської науки, удосконалює підготовку висококваліфікованих кадрів спеціалістів, здатних працювати творчо, самостійно вирішувати актуальні проблеми наукового, технічного, культурного та соціального прогресу нашої великої Батьківщини.

А. Н. СЕВЧЕНКО,
ректор БДУ, академік АН БРСР,
Герой Соціалістичної Праці.

Виступає ректор БДУ А. Н. Севченко — академік АН БРСР, депутат Верховної Ради БРСР, Герой Соціалістичної Праці.

ЄДИНА СІМ'Я

Наш БДУ вважається інтернаціональним вищим учбовим закладом. Тому що сьогодні в ньому, крім багатотисячної армії радянських студентів, на різних факультетах і в аспірантурі навчається 392 юнаки та дівчат майже з 20 країн Європи, Азії, Африки й Латинської Америки.

Тільки на підготовчий факультет в цьому році прийшло 133 молодих представників ДРВ, Куби, Алжіру, Народної Республіки Конго, С'єра-Леоне, Сомалі, Танзанії й Непала. Тут їм створено всі умови для успішного навчання й гарного відпочинку. Разом з радянськими друзями вони живуть в гарних гуртожитках, одержують стипендію, користуються бібліотеками й читальними залами, кабінетами, лабораторіями, сучасним науковим устаткуванням. Відпочивають в університетському спортивно-оздоровчому таборі біля озера Нароч, в будинках відпочинку, в санаторіях. Каникули багато хто проводить в туристичних автопоїздах «Дружба».

З великим інтересом молодь знайомиться з нашою радянською дійсністю. Іноземні студенти беруть участь у зустрічах з видатними вченими республіки, державними діячами, письменниками, ветеранами війни, передовиками виробництва. Вони — часті гості на промислових підприємствах Мінська, в його дошкільних закладах, в Палацах піонерів та Палацах культури.

Радянський Союз, нашу Білорусію багато представників зарубіжних країн називають своєю другою батьківщиною, а студентський гуртожиток — своїм другим домом.

В. ГАЛАЙША.

Філфак — сільській школі

Давно дружать філфаківці з сільськими учнями: приїжджають до них з лекціями, виступають з концертами, привозять книги для бібліотеки. Ось і зараз філологи збираються у чергову поїздку в Нововесківську школу Столбцовського району. Там вони вже не одного разу побували з агітбригадою. Цього року студенти підготували для своїх підшефних тематичний вечір, присвячений Сергію Єсеніну.

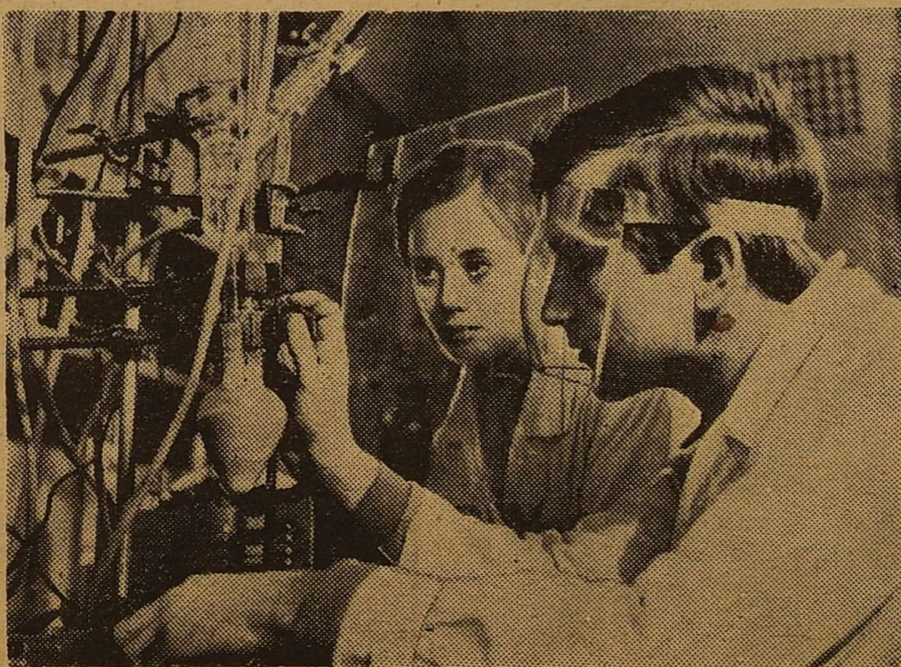
— В цій школі, — говорять Тамара Савич, студентка другого курсу білоруського відділення, відповідальна за шефську роботу

філфаку, — ми проводимо різноманітну роботу: читаємо лекції про університет, ближче знайомимо учнів з сучасною літературою; передали книги білоруських письменників й поетів.

Шефство студентів надає велику допомогу викладачам школи у вихованні дітей, але не менша користь і для самих студентів, тому що вони — майбутні вчителі. Відвідування уроків, робота з учнями прищеплюють любов до професії, виробляють необхідні навички.

В. РУБАНОВ,
студент.

В лабораторіях БДУ

Експерименти проводять хіміки.

На фото: в обчислювальному центрі БДУ.

В студентському обчислювальному

В минулому році на відділенні радіофізики фізичного факультету був створений обчислювальний центр. Зараз тут працюють, головним чином, студенти четвертого курсу, але заходять сюди й беруть участь в справах ОЦ студенти третього й другого курсів. Під керівництвом працівників кафедри ЕММ студенти використовують електронно-обчислювальну машину при виконанні курсових, дипломних та науково-дослідних робіт. В недалекому майбутньому студентський обчислювальний центр буде виконувати роботи по договорах з підприємствами й організаціями.

А почалось все з організації гуртка. Виник він в 1968 році й

об'єднав 15 студентів, що цікавилися обчислювальною технікою. Юнакам прочитали декілька лекцій з обчислювальної техніки, познайомили з принципами роботи машин. Серед перших був Володимир Куценко, зараз студент четвертого курсу й староста групи, що працює з машиною.

Нещодавно, як повідомила співробітниця кафедри ЕММ Маргарита Володимирівна Мішурна, йшла мова про заключення договору зі студентським обчислювальним центром. Й, очевидно, скоро майбутніх радіофізиків чекає відповідальна, але цікава робота по господарських договорах.

Л. ПАНІХІНА.

В Дні, коли університет готувався святкувати своє 50-річчя, на вчній раді з філологічних наук відбувся захист кандидатської дисертації. Така ж, яких в нас буває за рік понад десяток. Але для нашої кафедри, що виникла всього п'ять років тому, цей захист знаменний. Захищав Броніслав Плотніков, наш недавній студент, учасник нашого семінару, одним словом — наш вихованець.

Коли авторитетний московський опонент похвалив дисертацію Плотнікова і навіть сказав, що вона — перша в Союзі, що виконана за оригінальною та перспек-

дуже важливо було б вивчити англійську мову, а він сказав, що вже близько року займається самостійно й почав читати спеціальну літературу.

До речі, відправляючись на річну стажировку до математичних лінгвістів Карлова університету в Празі, Броніслав захопив не тільки чеський словник (перед від'їздом він повернув мені першу товсту спеціальну книгу, що прочитав чеською мовою), але й французький: збирається продовжувати свої заняття французькою мовою.

З Плотніковим на кафедрі, звичайно пощастило: і в аспірантурі

чеський словник з фізкультури: вона повинна була бути перекладною. Чому дивуватись — щороку цілий загін наших болгаристів, полоністів й інших славистів допомагає «Спутнику» приймати друзів туристів з соціалістичних країн.

Підводячи підсумки змагання до 50-річчя університету, ми відзначали, що «зроблено» десяток книг загальним тиражем близько 300 тисяч примірників й півтори сотні інших публікацій, дві всесоюзні конференції, які нам довірили організувати, й 99 доповідей на 38 наукових конференціях, які зробили члени кафедри — це, звичайно, непогано. Але нам поки не надгодувати переможця змагань на факультеті — кафедри російської й білоруської мов з їх великими традиціями й справами; без допомоги цих кафедр ми не змогли б з'явитись як окрема кафедра й зростати ці п'ять років.

І хочеться думати, що щось важливе за ці п'ять років нам вдалося зробити: в перший рік роботи кафедри у нас не було «своїх» студентів, а тепер вони є. Для цього попрацювали й куратори в своїх групах, й керівники спецсеминарів, й лаборанти, й викладачі слов'янських мов, й лектори, що відкривали «вступом до мовознавства» лінгвістичну підготовку студентів-філологів.

Білоруський університет відзначив п'ятдесятіріччя. Нашій кафедрі — в десять разів менше. Але у нас на філфаці люблять повторювати слова поета: «Все ще впереди». Головні книги ще не писані. Найкращі лекції ще будуть прочитані. А найкращі студенти ще, можливо, й не вступили до нашого університету. Проних, про наших колишніх, сьогоднішніх і майбутніх, обов'язково, найулюбленіших учнів тепер головні думки. Для них ми працюємо, про них ми турбуємося, ними пишемося й їх успіхам радуємося. Для них працює кафедра. Для них існує університет.

А. СУПРУН,
професор, завідувач кафедри загального й слов'янського мовознавства.

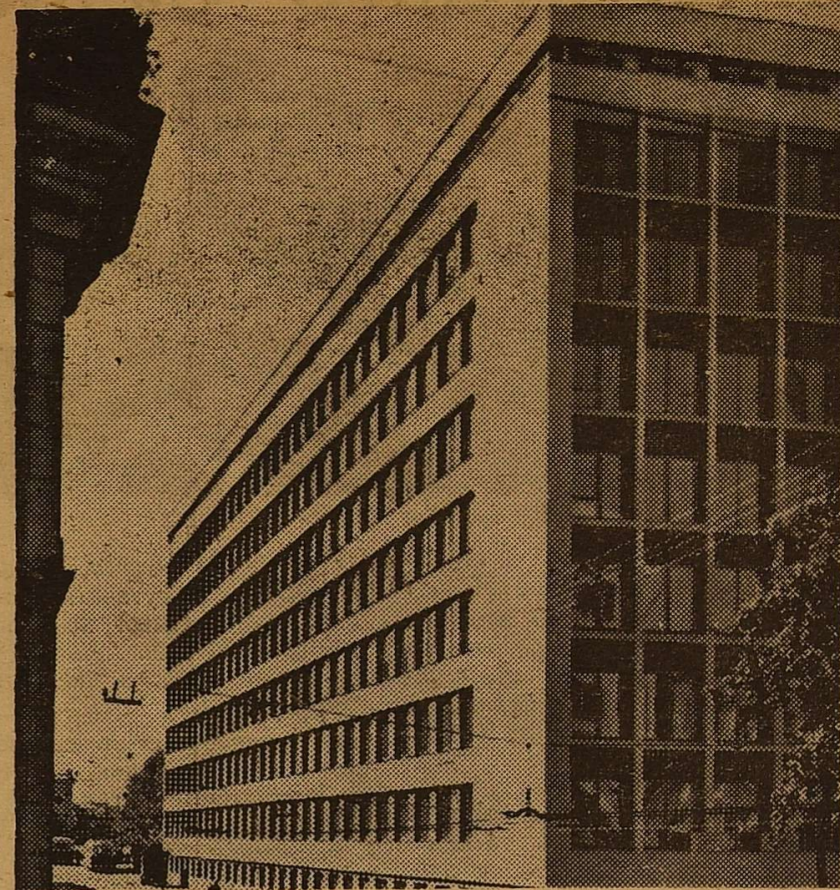
НАША ГОЛОВНА ТУРБОТА

тивною методикою, я згадав, як Броніслав декілька разів мене дивував. Першого разу — коли обирав як матеріал для своєї семінарської роботи статтю Писарева. Пізніше, коли зв'язав Плотнікова краще, я зрозумів, що є в ньому щось писарівське. Коли через місяць він приніс цілу грудку матеріалу, для збирання якого іншому було б потрібно роки два, я здивувався його посидючості. Потім, на держіспиті з німецької мови я узнав, що цей вихованець дитячого будинку встиг відслужити в армії і попрацювати будівельником, чудово читає німецькою мовою й перекладає з аркуша.

Перед захистом його диплому ми з Броніславом відлетіли на одну досить серйозну наукову конференцію. Нашу доповідь поставили на першому пленарному засіданні й читати її довелось мені. А на одному з наступних засідань я трохи перелякався, побачивши, що Броніслав просить слова. Але він знову мене здивував — змістовністю й діловитістю вступу по одній з центральних доповідей конференції. Таких радісних подій було немало. Якось я сказав Броніславу, що для його роботи

його залишили, й роботу написав непогано, й захистив достроково. Не все виходить так гладко. Але як же не радуватись одержаній з Тартуського університету збірці студентських робіт, до якої включили доповідь Лариси Мельникової. Тоді, коли вона виступала в Тарту, була ще четвертокурсницею. Тепер вже працює, але, як і раніше, приходиться до нашого семінару. А в травні минулого року на всесоюзній студентській конференції з матлінгвістики в МДУ наша вихованка Олена Шинкевич здивувала її учасників модифікацією однієї забутої методики.

Весною, в зайкову пору викладачка сербсько-хорватської мови Віра Михайлівна Лумбіна показала мені контрольні твори своїх студентів: у нас нема спеціального слов'янського відділення і наші білорусисти й русисти вчать одну з слов'янських мов всього рік, один раз на тиждень, а твори, виявляється, можуть написати достатньо гарні. І я вже не дивувався, коли перед першістю Європи з спортивною гімнастикою вихованка нашої чехістки Наталії Йосипівни Зайцевої четвертокурсниця Наташа Івашина розшукувала

Учбовий корпус хімічного факультету.

ВИДАВНИЦТВО—ЮВІЛЕЮ

Наша країна вперше показала світу високий зразок дружби й рівноправності народів всіх національностей, що входять до складу Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Про те, як Комуністична партія послідовно і неухильно втілює в життя ленінські вказівки, яскраво й переконливо розповідає автор монографії «В. І. Ленин о суверенитете союзных республик» доцент юрфаку С. Р. Вихарев.

Серед книг, надрукованих видавництвом БДУ ім. В. І. Леніна, темі дружби й інтернаціоналізму присвячені книги викладачі університету І. І. Серової «О пролетарском интернационализме» й М. І. Іосько «Белоруссия и Узбекистан».

В цікавій монографії М. І. Іосько досліджуються найважливіші закономірності процесу зближення націй в період соціалістичного і комуністичного будівництва, визначаються специфічні риси міжнародних зв'язків білоруського та узбецького народів, територіально віддалених один від одного. «Вьшшему белорусскому партизану узбеку Лукману Уракову посвящается», — пише автор, і вже одне це говорить про те, наскільки тісно переплелись долі народів нашої великої країни.

Видавництво випускає книги, що являють собою не тільки дослідження сучасних міжнародних зв'язків, але й історичного минулого наших народів. Виходить в світ збірка «Русско-белорусские связи во второй половине XVII века» під редакцією члена-кореспондента АПН СРСР професора Л. С. Абецерадського. Збірка присвячена 200-річчю возз'єднання Білорусії з Росією.

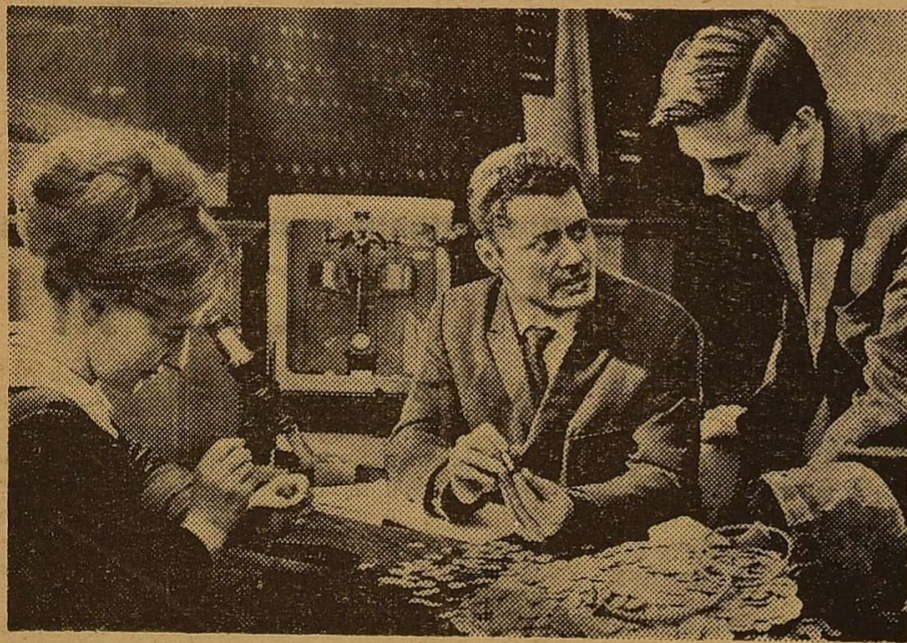
Взаємодія національних культур відображена в книгах «Леся Українка и мировая культура» П. П. Охріменко та О. Г. Охріменко, «Вечный бой» П. І. Ткачева, «В. І. Ленин и художественная литература» — збірка під редакцією професора Л. І. Фісловської та ін.

Йдучи назустріч 50-річчю утворення СРСР, видавництво готує до друку ряд нових книг, присвячених темі дружби й співробітництва народів нашої держави. Цікава в цьому плані книга професора М. Є. Шкляра «Белорусская ССР — одна из учредительниц Союза ССР», написана в стилі популярного нарису.

Згуртованість і єдність народів нашої країни особливо яскраво виявилось в роки Великої Вітчизняної війни. Про це розповідає книга Г. І. Олехнович «Трудящиеся Белоруссии фронту».

Видані й підготовлені до друку книги вчених університету ще раз підтверджують, що «розгорнуте комуністичне будівництво є новим етапом в розвитку національних відношень в СРСР, що характеризується подальшим зближенням націй і досягненням їх повної єдності», як записано в Програмі Комуністичної партії Радянського Союзу.

Г. ШИДЛОВСЬКА,
редактор видавництва БДУ.

Університет — зберігач багатющої нумізматичної колекції. Зібрав і дослідив більшість її експонатів доцент істфаку В. Н. Рабцев.

„ЖУРНАЛІСТ“ — газета щотижнева

Пропозиція, щоб факультетська стінна газета «Журналіст» виходила щотижня, викликала на факультеті цілу дискусію. А скоро партійне бюро журфаку, на якому розглядалось питання про стінну пресу, постановило: «З метою більш детального висвітлення учбового і практичного процесу, партійної, комсомольської та профспілкової роботи на факультеті визнати доцільним щотижневий випуск стінної газети «Журналіст».

На попередньому засіданні професор В. А. Пижков був затверджений відповідальним за пресу. Почалась ретельна робота в зв'язку з переходом на нову періодичність випуску газети. Через декілька днів була створена редакційна колегія й чотири зміни ре-

дакції, що випускають. До складу кожної редакції, крім редактора, ввійшли відповідальний секретар, художник, фотокореспондент і машиністка. При редакційній колегії була організована група спеціалістів.

Прошло ще зовсім мало часу, й підсумки, звичайно, підводити рано. Але сам факт, що вийшло вже шість номерів газети і всі вони відзначаються принциповістю, широтою й глибиною показу багатогранного факультетського життя, дає підстави говорити, що газета стає дійсним другом й радником журфаківців.

В. ДАЛЬКОВ,
головний редактор
стінгазети «Журналіст».

ПРАЦЮЄМО СУМЛІННО

Свіжа газета. Цікаво, що нового в університеті?

Закінчення. Поч. на 1-й стор.

— Так, так. Вважають, що збирання винограду — не чоловіча справа. Довелося відправити на відповідальну роботу... сторожами на баштані. Бідні, опухли від сна. А апетит — нічого собі...

Секретар парторганізації радгоспу С. В. Маковейчук сам ще дуже схожий на студента. Це зрозуміло — тільки-но закінчив Одеський сільськогосподарський

— Коли нам сказали, — каже він, — що будуть четверокурсники, ми трохи засумнівалися. Я й сам зовсім недавно був студентом і добре знаю, як «легко» буває із старшокурсниками. Нерідко вони вважають себе настільки вже спеціалістами, що їх примусити працювати — проблема. Дуже раді, що трапилось навпаки. Відмінно працюють, старанно, з волюнтаризмом.

Радгосп багато зробив для студентів, але не зміг добре організувати побут. У приміщення, де їх поселили, іноді завітають «гризуни». Щоправда, біологи їх не дуже бояться. Виручає професія. І все ж... Але секретар пообіцяв, що негайно будуть вирішувати це питання, просто кажучи, винищувати «гостей». А дівчата поки жартують:

— Чують, що ми біологи. Напрошуються на експерименти.

У колгоспі «Чапаєвцеві» працюють математики і студенти РГФ. Роботи — різні. Збирають виноград, помідори, працюють на гармані. Більшість сумлінно ставиться до роботи. Але керівники дружокурсників почували себе не досить впевнено. Є претензії до студентів. Мабуть, вони не завжди обгрунтовані, але є. На жаль, керівники груп не зуміли знайти спільну мову з керівництвом кол-

госпу. Це — результат нечіткої організації, відсутності суворого обліку, недостатньої вимогливості до студентів, і невміння по-діловому домовитись з керівництвом колгоспу.

Ми стали свідками чергової суперечки. Виноградник, де працюють мехматівці — «важкий». Багато гронок пошкоджених. Аграрном вимагає, щоб студенти не тільки збирали врожай, але й очищали його. Робота копітка, вона знижує продуктивність праці, а норми залишаються такі ж, як і для звичайного винограду. Можна прийняти розумне рішення, і тут своє слово мають сказати керівники груп, щоб розібратися в цьому, знайти спільну мову з керівниками колгоспу і одночасно підвищити вимогливість до студентів, зміцнити дисципліну.

У цьому колгоспі трудяться і студенти РГФ. Вони збирають помідори. Ними задоволені у колгоспі, але розмова почалася не з успіхів, а з «випадків». Тут кілька осіб «портять погоду». Особливо обурення викликала поведінка Олександра Заярного.

— Ледар, та ще й наглий, — так його характеризують. — «Навіщо я буду працювати? — заявив він. — Мені легше заплатити гроші, а самому поїхати до Одеси». Колектив дав ледару відсіч.

Дивлячись на Заярного, ганяв ледар і Михайло Іщенко. Але своєчасно вжиті заходи виховного характеру дали наслідки: Михайло виправився. Прізвиська ще двох хлопців ми обіцяли не називати. Тих самих, що півдня шукали відра, працювали повільно. Вони дали слово, що будуть працювати як слід.

Може скластися враження, що тут взагалі тривожне становище. Ні, дівчата й хлопці працюють сумлінно. А розповідали про ледарів тому, що не хочуть терпіти у колективі таких. Коли ми попросили назвати прізвиська краших, їх виявилось чимало. Особливо просили відзначити студентів третього англійського — Валентину Фалькову, Тетяну Пацай, Людмилу Фетісову.

...У кабінеті секретаря парторганізації колгоспу «50 років Жовтня» поживлення. Комуністи готувалися до зборів. Тому секретар не був багатословним.

— Працюють добре. Побутові умови самі побачите. Добре організували роботу. Задоволені. Щодо харчування — спитайте у студентів. Ми їх не ображаємо, і вони, здається, не ображаються на нас.

Така оцінка порадувала, але коли ближче познайомилися з життям студентів, виявилось, що не така вже і райська картина. Харчування бажало бути кращим. Люди хворіють, купляють консерви, щоб якось підтримати сили. Робітники колгоспу, що стикаються зі студентами, і навіть сам голова, бували дуже грубими. І методи поводження зі студентами вимагають, м'яко кажучи, корективки.

— Коли ми працюємо з агрономом Н. Я. Жосан, все гаразд. Людина все розуміє, вмє організувати працю, і студенти працюють з піднесенням. Коли ж приходять інші, любителі крику, все йде погано.

І все ж студенти працюють добре. Завжди перевиконують норми Світлана Бабій та Наталка Бондаренко, сестри Надія та Любов Запорожець. Відзначаються також Н. Колесник, Л. Грень, Л. Сітро, Н. Сухорукова. І знов, коли розмова заходить про хлопців, стає прикро. І тут є «балакучий» — Юрій Бужор. Ой любить поговорити, коли слід робити діло. Хоч взагалі, як кажуть керівники, хлопець непоганий.

Після дощів осінь оновила свій одяг. Яскраво виблискують ізумруди озимини, дець у посадці спалахнули перші жовті сигнали тривоги — ознаки близького листопада. Першокурсники філологічного українського відділення відзначають зміни у природі, але їм нема часу милуватися ними. Вони тільки-но стали студента-

ми. І зараз тут, у Червонознам'янці Іванівського району, хочуть довести, що гідні високого звання. Є серед них передові — Галюк, Маткович, Поліщук, Шіпановська. Вони значно перевиконують завдання.

Не все ще гаразд із побутом, буває їм важко, але це їх не засмуче. Працюють завзято, весело.

Трохи інакший настрій їхніх колег-філологів з РГФ, що працюють на Ново-Миколаївській птахофабриці Комінтернівського району. Керівники птахофабрики ніяк не можуть визначити тверді норми. Не все гаразд з харчуванням і побутом. Не потрапляють газети.

— Ніколи не маємо конкретного завдання, — каже керівник групи О. Ш. Халілов.

Що ж, зайвий раз можна переконатись, яке значення має організація праці. Студенти прагнуть добре працювати. Вони сумлінно виконують все, що їм пропонують. А справжнього задоволення від роботи нема. Ображає студентів і те, що вони підготували концерт художньої самодіяльності, а допомоги в організації його з боку адміністрації непомітно. Серед студентів РГФ є багато таких, які працюють дуже добре. Це М. Буняка, В. Гридунова, І. Горбачева, О. Петровцева, Л. Григорова, Л. Шербакова, Л. Кіянова, В. Пишкіна та інші.

Сільгоспроботи підходять до кінця. Приємно, що багато з тих, хто потрапив у «чорний список» минулого репортажу, виправилися. Із задоволенням повідомили нам, що юристи з Візирки критично поставилися до зауважень і зараз працюють відмінно, виправдовуючи аванс, який дали напередодні сільгоспробіт. Минулого разу ми ставили у лапки слово «відзначився», коли мова йшла про студента історичного факультету Іваннікова. Тепер це слово можна писати без лапок, бо хлопець працює з натхненням, перевиконуючи норми.

Ще кілька днів — і студенти повернуться в університет, продовжать заняття. В останні дні слід докласти максимум зусиль, щоб допомога студентства трудівникам села була ще більш вагомюю.

К. СЕРГЄЄВ.

Овідіопольський Комінтернівський, Іванівський райони.

Пісні над полем

Сонце ще не встигло піднятися з-за рожевого обриву, а біля ідальні радгоспу «50 років Жовтня» Комінтернівського району вже чути веселі голоси хлопців та дівчат. Мине ще кілька хвилин і весела молодь буде в полі, де чекають на них великі стиглі помідори...

В Ново-Дофінівці (так називається це село) працюють студенти філологічного факультету. Працюють добре, з радістю, бо чітко усвідомлюють, яка гаряча пора в радгоспі: йде збирання помідорів. Якщо радгосп не встигне їх зібрати, то вони пропадуть під дощем, холодом. А врожай в цьому році видався на славу.

Особливо добре працюють студенти II курсу українського відділення філологічного факультету. Вони діють за принципом: один за всіх всі за одного. Дружні і настирні, вони дають себе в соціалістичному змаганні іншим курсам. Тон в роботі тут задає 2 група (староста А. Радько, комсорг Л. Люльченко). По 39 ящиків кожен збирають студенти. Хороші показники в роботі і в інших. Тут слід відзначити А. Панченко, Л. Авдієвську, Н. Осадчук, З. Іванію, В. Козюру (III курсу українського відділення), Ф. Пашута (IV курс українського відділення).

А надвечір чути пісні в селі — то студенти співають.

Через кілька днів вони придуть до аудиторій, їм буде що згадати: роботу, дружбу, пісні.

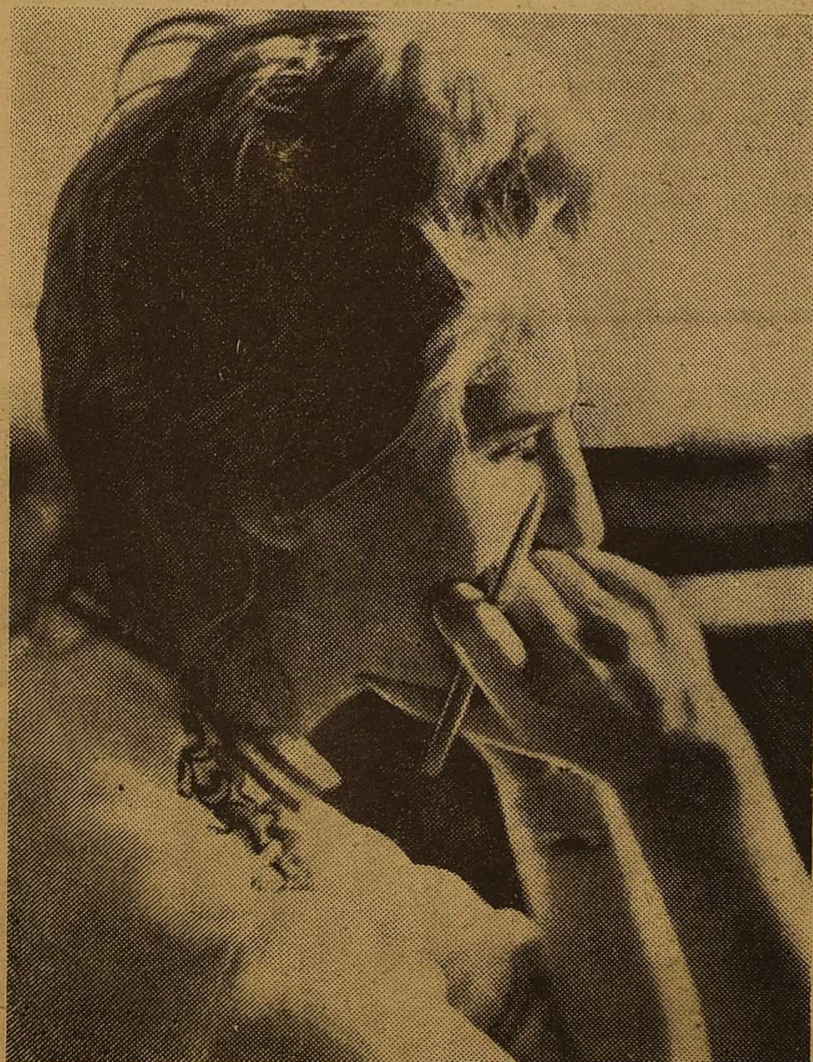
А. ВІННИЧ.

На фото А. Бабакова: Оце помідори!!!

СЛІД ДОБРЕ ПОДУМАТИ.
Фотоетюд Ю. Савчука.

НЕ ЗАБУТИ НІКОЛИ

Ще свіжі в пам'яті дні, коли проходили Олімпійські ігри. Дні, що принесли нам, болільникам, багато радості, бо майже кожен з них був «золотим днем» і для наших, радянських олімпійців, і для нас всіх теж.

Нам, викладачам, студентам і співробітникам університету, приємно було, коли наш студент юридичного факультету Микола Авілов йшов з хорошими результатами в перший день змагання десятиборців. І не було меж нашої радості, коли ми довідалися, що він став чемпіоном. Того дня всі в університеті говорили про знаменну для радянського спорту й для нашого університету подію.

І ось він, чемпіон XX Олімпійських ігор в Мюнхені — перед нами. Аудиторія, з якою зустрівся М. Авілов, була заповнена тільки першокурсниками та співробітниками, бо зараз основна маса студентів трудиться на колгоспних ланах (з ними буде ще зустріч). Миколу вітають зразу ж, як він входить до залу — дівчата дарують йому квіти. За столом займають місця представники парткому, ректорату. Завідуючий кафедрою фізвиховання Л. Б. Маліков відкриває зустріч.

— Боротьба за олімпійське «золото» була дуже напруженою, про що свідчать майже 200 світових рекордів, встановлених в Мюнхені, — говорить Л. Маліков, — і особливо приємно, що радянські спортсмени добились блискучих перемог. Збірна команда радянського Союзу з честю пронесла прапор радянського спорту, завою-

вавши 50 золотих медалей. Гідний подарунок в честь 50-річчя утворення СРСР.

Л. Б. Маліков поздоровляє М. Авілова від імені колективу університету з спортивним подвигом на славу Батьківщини. Зал гучними оплесками приєднується до вітання.

Студентка першого курсу факультету РГФ О. Супрун з хвилюванням поздоровляє Миколу Авілова з перемогою в одному з найважчих видів спорту — десятиборстві.

— Ми широко радіємо, — сказала Оля Супрун, — що володарем олімпійської золотої медалі в десятиборстві став наш радянський спортсмен, одесит, наш студент.

Поздоровити чемпіона XX Олімпійських ігор вийшов студент факультету, на якому вчиться і Микола, Г. Цибулевський. Він сказав:

— Ми пишаємося блискучим світовим рекордом Миколи Авілова на XX Олімпійських іграх. І особливо горді, що він — студент нашого університету, юридичного факультету. Бажаємо йому міцного здоров'я, великих успіхів у спорті і навчанні.

В. Шибуняев, заступник секретаря комітету комсомолу, поздоровив Миколу, сказав:

— Ми дуже хвилювались за Миколу. І нам приємно, що він завоював високе звання олімпійського чемпіона в найважчому виді спорту — десятиборстві. Ми бажаємо йому на великих стартах нових перемог.

Потім під гучні оплески ауди-

торії на трибуну підіймається Микола Авілов. І знову — квіти. Щасливо посміхаючись, Микола розпочинає спокійну розповідь про свій шлях в спорті. Своєю перемогою він завдячує тренеру, з яким ділив свою радість від першої перемоги до останньої — в Мюнхені.

Розповідь йде про те, які труднощі доводилось переборювати, йдучи до високих результатів в десяти видах легкої атлетики.

Знаючи, що його юних друзів та старших товаришів цікавлять дні змагань і відпочинку, Микола розповів про те, як кувалась перемога, а також про дні відпочинку в Олімпійському селі та за його межами.

На закінчення своєї розповіді він сказав:

— Важко, майже неможливо передати ті почуття, які охоплюють тебе, коли стоїш на п'єдесталі пошани і повільно підіймається прапор твоєї Батьківщини...

І ось я вдома, в Одесі. Радий, що серед вас, друзі, що скоро зустрінусь зі своїми однокурсниками, сяду за студентську лаву.

М. Авілову було задано чимало питань. Особливо хвилюючим був епізод, коли після того, як хтось з залу запитав, а де ж його медаль, Микола, тут же, наче чекав на запитання, спокійно витяг її і показав. Зал вибухнув оплесками.

Під овацію залу повільно похитувалась золота медаль — результат самовідданої боротьби, боротьби до останніх сил...